

2600 Ft

A vázoltak után okkal kérdezzük: hogyan érvényesül az ajánlásban előadott, a virágzó gyümölcsfa-hasonlatban, s „a régi versszerzők”, illetve „ama régi poéták” „törvényeire” történt hivatkozásban megígért „ékesítése” a bibliai textusnak? A Judit interpretálói az elmúlt évszázadban eredménnyel vizsgálták a bibliai szöveg, a vergiliusi hagyomány, az antik kulturális örökség és az eposz szövegének viszonyát, s azt is: milyen módon motiválta az eposz kompozícióját pl. a Dante-recepció. Petar Skok 1950-ben közzétett terjedelmes dolgozatában a bibliai szöveg és az eposz egyezéseit és eltéréseit éppúgy számba vette, mint az antik eposz hagyományos kellékeinek Judit-beli recepcióját, s az antik motívumok meglepő gazdagságát. A költő születésének ötszázötvenedik (2000) s a Judit megírásának ötszázadik (2001) évfordulója körüli években a reneszánszát élő Marulić-filológia az eposz egyéb dimenzióit is behatóan vizsgálta. A vizsgálódások eredményeit a spliti Marulianum évenként megjelenő Colloquia Maruliana (I–XII) kötetek tartalmazzák. Az eredmények fényében egyre nyilvánvalóbb: az első, keresztény kulturális hagyományt, reneszánsz antikvitás-szemléletet és reneszánsz poétikai elveket ötvöző horvát nyelvű eposz értékvilágának számtalan szegmense vár még feltárára. Az intertextualitás aspektusából szemlélve az eposz és bibliai szöveg viszonyát, a morálteológiai dimenzió mellett olyan kérdésekre, jelenségekre figyelhetünk fel, mint például az imádságváltozatok metamorfózisa vagy éppen a zsoltármotiváció szerepe a Cantica, azaz a Judit éneke textusában. Az eposzbeli imádságváltozatok és a Cantica elemzése egyaránt azt tanúsítja: ez a mű a részletekben sem csupán „átstilizált bibliai történet”, ellenkezőleg: a reneszánsz költészettan szellemében fogant eredeti, eruditív költői alkotás.